

MOSES RECEIVED THE TORAH AT SINAI

Why is it so important to specify the location of the giving of the Torah? And what kind of flawed education caused someone to go off the path of Judaism and found Christianity?

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

ETHICS OF THE FATHERS 1

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

The Shluchim Office

Director | Rabbi Gedalya Shemtov
Development | Rabbi Mendy Shemtov

Editors

Rabbi Avraham Greenberg
Rabbi Zusha Greenberg

English

Translation and editing | Rabbi Mendel
Super
Proofreading | Rabbi Mendel Levertov

Hebrew

Linguistic editing | Rabbi Zushe Greisman
Proofreading | Rabbi Menachem Wilhelm

Spanish

Translation and editing | Rabbi Rafi Tawill

French

Translation and editing | Rabbi Yahir
Elbaz
Proofreading | S. Elbaz

Portuguese

Translation | Mr. Yitzchak Dayan
Editing | Rabbi Yeshaya Dayan
Layout Design | Mike Katan

Layout

Berel Marozov

Website

Yuval Katz and Yisrael Visotsky

Administration

Levi Shemtov

Advisory Committee

Rabbi Asher Deren - Cape Town, South
Africa

Rabbi Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel

Rabbi Levi Greenberg - El Paso, Texas

Rabbi Dovid Goldberg - São Paulo, Brazil

Rabbi Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israel

Rabbi Mendy Greenberg - Twinsburg,
Ohio

Rabbi Shmuel Freedman - Bahia Blanca,
Argentina

Rabbi Yosef Yitzchak Blau - Moshav

Kineret, Israel

Rabbi Chaim Drukman - Lucerne,
Switzerland

Published and Copyright 2024 by
Shluchim Office International
816 Eastern Parkway, Brooklyn,
NY 11213
718.221.0500

5784 - 2024

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

A. Jewish Pride

Mishnah 1

Moses received the Torah at Sinai and passed it on to Joshua, who further passed it on to the Elders, and the Elders to the Prophets, and the Prophets passed it to the Men of the Great Assembly. They said three things: Be cautious in judgment; raise many students; and make a safety fence around the Torah.

משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע וזקנים לנביאים, ונביאים מסרה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים, הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סגל לתורה.

Bartenura

Moses received the Torah at Sinai: I say, since this tractate is not based on understanding the Torah's mitzvot and legal precepts - like all other Talmudic tractates - but it is entirely ethics and morals, and similar secular works are also common, therefore the Tanna began this Mishnah stating that Moses received the Torah at Sinai; the ethical and moral teachings it contains are not man-made, but were given by G-d at Sinai.

Sinai: From He who was revealed at Sinai.

To the Elders: They lived for a long time after Joshua, and they transmitted the Torah to other Elders, under the beginning of the Prophetic period, led by Eli the Kohen and Samuel.

משה קבל תורה מסיני. אומר אני, לפי שמסכת זו אינה מיסדת על פרוש מצוה ממצות התורה כשאר מסכתות שבמשנה, אלא בלה מוסרים ומדות, וחכמי אמות העולם גם כן חבירו ספרים כמו שבדו מלכם בדרך המוסר ביצד יתנהג האדם עם חברו, לפיכך התחיל התנא במסכת זו משה קבל תורה מסיני, לומר לה שהמדות והמוסרים שבזו המסכתא לא בדו אותם חכמי המשנה מלכם, אלא אף אלו נאמרו בסיני.

מסיני. ממי שנגלה בסיני.

לזקנים. שהאריכו ימים אחרי יהושע. ואותם הזקנים לזקנים אחרים עד שהגיעו לתחלתם של נביאים שהן עלי הפהן ושמואל הרמתי.

Men of the Great Assembly: 120 elders. Zerubabel, Sraya, Relayah, Mordechai Bilshan - they returned from exile with Ezra. This body included Chagai, Zechariah, Malachi, Nechemya ben Chachalya and their peers.

They said three things: They said many things, but these three teachings are regarding the continuation of the Torah.

Be cautious in judgment: If a judgment comes before you once, twice and a third time, don't assume that the verdict is the same as the previous cases, but be cautious, meaning, deliberate before passing judgment.

Establish many students: As opposed to Rabbi Gamliel, who said that any student whose inside and outside aren't equal should not enter the study hall. One should teach Torah to everyone without investigation, as long as they do not have a bad reputation.

Make a safety fence around the Torah: A perimeter to ensure one does not violate a biblical prohibition, for example, rabbinic prohibitions against certain illicit relationships and against certain actions on Shabbat, as the verse says: "Guard my commandments [lit. my watch]" meaning, enact [additional] guards for my commandments.

לְאִנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. מֵאָה וְעֶשְׂרִים זָקֵנִים הָיוּ. זֶרֶבְבָּדֶל שָׂרָיָה רַעְלִיָּה מְרֹדֶכַי בִּלְשָׁן, שֶׁהָיוּ בִּימֵי עֶזְרָא כְּשָׁעֵלוּ מִן הַגּוֹלָה בְּבֵית שְׁנִי. וּמִכָּלָם, חָגִי זַכְרְיָה וּמְלָאכִי וְנַחֲמְיָה בְּן חַכְלִיָּה וְחֻבְרִיָּהֶם.

הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים. הִרְבֵּה דְּבָרִים אָמְרוּ, אֲלָא שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ אָמְרוּ שֵׁשׁ בָּהֶם קִיּוֹם הַתּוֹרָה.

הָיוּ מִתּוֹנִים בְּדִין. שָׂאֵם בָּא דִין לִפְנֵיךָ פַּעַם וּשְׁתִּים וּשְׁלֹשׁ, לֹא תֹאמַר דִּין זֶה כָּבֹד בָּא לִפְנֵי וּשְׁנִיתִי וּשְׁלֹשְׁתִּי בּוֹ, אֲלָא הָיוּ מִתּוֹנִים, כְּלוּמַר מִמַּתִּינִים קֵדָם שֶׁתִּפְסְקוּ הַדִּין.

וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הִרְבֵּה. לְאַפּוֹקֵי מִרְבֵּן גַּמְלִיאֵל שָׂאֵמְרִי כֹל תַּלְמִיד שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבֹרֹ אֶל יָפֵנֶס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, קָא מְשַׁמַּע לֵן שְׁמִלְמַדִּין תּוֹרָה לְכָל אָדָם וְאֵין צְרִיךְ לְבַדֵּק אַחֲרָיו, וּבְלִבְדִּי שְׁלֹא יִהְיֶה יָדוּעַ מִעֲנִינָיו שֶׁמַּעֲשִׂיו מְקַלְקְלִים וְשִׁמוּעָתוֹ רָעָה.

וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה. גִּדֵּר שְׁלֹא יָבֹא לַגֵּעַ בְּאַסוּר תּוֹרָה, כְּגוֹן שְׁנִיּוֹת לְעֵרִיּוֹת, וּשְׁבוּת לְשִׁבְתָּ. דְּכַתִּיב² וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרְתִּי, עָשׂוּ מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרְתִּי.

1. ברכות כח.
2. ויקרא יח

>> The Rebbe

What's Special About Sinai?

We find the term Sinai used often. For example, "Moses received the Torah at Sinai," "a law given to Moses at Sinai," "everything a seasoned student will originate was already said to Moses at Sinai," and more. What is the significance of the term "Sinai"? The point that these statements are conveying is that G-d is the source. G-d is everywhere, so why is the term Sinai used?

The Sages relate that when the time for the giving of the Torah arrived, each mountain made an argument for why it should be the site for the giving of the Torah. Mt. Tabor argued that it is the highest, Mt. Carmel argued that it assisted the splitting of the sea, etc. G-d responded, "Why do you all desire the Torah? You are haughty, and this is a blemish. The mountain G-d desires to rest His presence on is Mt. Sinai, the most humble of all mountains."

במקומות רבים ישנו הביטוי "מסיני": "משה קבל תורה מסיני", "הלכה למשה מסיני", "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש נאמר למשה מסיני" ועוד. והרי לכאורה לא חשוב כאן העניין של סיני, שכן העיקר הוא שהקב"ה אמר את הדברים, והוא יתברך בכל מקום "לית אתר פנוי מיניה", ואם כן, לשם מה הדיקו: "מסיני"?

רבותינו ז"ל מספרים³, שבשעת מתן תורה התאספו כל ההרים וכל אחד מהם טען שיש לתת את התורה מעליו. הר תבור טען שיש לו יתרון שהוא גבוה מן ההרים, הר כרמל טען שהוא סייע לקריעת ים סוף, השיב להם הקב"ה: "למה תרצדון" - תרצו דין (נוטריקון) - "הרים גבנונים", והרי כיון שהנכם מתגאים הרי אתם גבנונים ובעלי מומים (מלשון גבן או דק). "ההר חמד אלקים לשבתו" הוא הר סיני - השפל מכל ההרים.

Source 1 Adapted from Midrash Tehillim 65

When G-d wanted to give the Torah to the Jewish people, Mount Carmel and Mount Tabor came before G-d.

Mount Tabor said: I am fitting for G-d's presence, for I am higher than all the mountains - even the waters of the Great Flood did not reach me!

Mount Carmel said: I am worthy of the Torah to be given on me, for when the sea split I went into the water and the Jews crossed the sea on me!

G-d responded: You have disqualified yourselves, for you are haughty.

The mountains retorted: Will you not reward us?

3. מדרש תהלים, סח, יז (הוצאת בומר). וראה גם כן מגילה כט,א.

G-d answered them: You will receive your reward. During the time of Deborah the Prophetess, the Jews will be victorious over Sisra's army on Mount Tabor. During the time of Elijah the Prophet, a miracle will take place on Mount Carmel; however, I will choose another mountain for the giving of the Torah.

I will choose Mount Sinai, the smallest of you. As the verse says: "With the lofty and the holy ones I dwell, and with the crushed and humble in spirit."

>> The Rebbe

Humility And Pride Combined

The question can be asked: If humility is so important, the Torah should not have been given on a mountain at all, but in a valley, or on flat terrain. And if there is some importance to height, then the Torah should have been given on the mountains taller than Mt. Sinai.

The answer is that the goal of the giving of the Torah was to combine these two opposing traits, humility and pride.

Acceptance of the Torah requires both characteristics. We must be firm and proud and not be ashamed of those who mock our observance. The Code of Jewish Law opens with this, teaching us that we shouldn't bow to any foreign influences, rather we should study Torah and observe mitzvot with pride and strength. At the same time, we also need humility. The Sages teach that G-d can't stand haughty people, and Torah and mitzvot require humility. When "my soul is like dust to all," then we can have an "open heart to Torah."

ולכאורה, אם יש חשיבות לשפלות - היתה צריכה התורה להינתן בבקעה, או לפחות במישור, ולא בהר. ואם יש חשיבות לגובה - היתה צריכה התורה להינתן על ההרים שהם גבוהים מהר סיני?

אלא הענין הוא, שכוונת מתן תורה היא איחוד שני הניגודים - שפלות והגבהה כאחד.

לקבלת התורה דרושים שני תנאים: א) תוקף והגבהת רוח. לא להתבייש מפני המלעיגים הוא התחלת כל השלחן ערוך. אין להתרשם משום גורם בעולם, ויש להיות חדור בתוקף הנכון, לשם לימוד תורה וקיום מצוות. ב) התבטלות וענוה. הרי נאמר על הגאווה: "אין אני והוא יכולים לדור"⁴, הכלי לתורה ומצוות הוא דוקא ההתבטלות. כאשר "ונפשי כעפר לכל תהיה", אזי - "פתח לבי בתורתך ובמצותיך" כו'.

Source 2 Shulchan Aruch Harav, 1:1

Yehudah ben Teima says: Be bold as a leopard, light as an eagle, swift as a deer, and strong as a lion to fulfill the will of your Father in Heaven. "Bold as a leopard" means not to be ashamed before scoffers.

"יְהוּדָא בֶּן תֵּימָא אָמַר: הָיִי עֹז כְּנֶמֶר וְקֶל כְּנֶשֶׁר רָץ כְּצִי וְגִבּוֹר כְּאַרִי — לְעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׂבִשְׂמִים". "עֹז כְּנֶמֶר", הוּא, שֶׁלֹּא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי בְנֵי אָדָם הַמְלַעֲגִים.

>> The Rebbe

Pride and humility aren't contradictory. The pride and strength we are supposed to have doesn't derive from our own sense of self-importance. We are supposed to know full well our true state, that everyone else is better than us, and we are the lowest of the mountains. Nevertheless we act with pride and confidence in our Torah and mitzvot because we know that we are fulfilling G-d's will. We are fully invested in fulfilling G-d's will, and this gives us the greatest strength and confidence, dismissing all obstacles from our path.

We can be absolutely humble and at the same time be confident and strong in our acceptance and observance of the Torah with complete devotion.

ואין שני ענינים אלו - תוקף והגבהה והתבטלות וענוה - סותרים זה לזה, שכן התוקף שיש לאדם אינו נובע מהרגשת ישותו ומציאותו העצמית. הוא יודע יפה את מעמדו ומצבו שכל אחד טוב ממנו - השפל מכל ההרים - ובכל זאת יש לו תוקף בתורה ומצוות, משום שהולך הוא לקיים את רצון הקב"ה, ומסור הוא ושקוע הוא כל כך בקיום רצון הקב"ה, עד שהוא מקבל בזה את התוקף הגדול ביותר, ומסתלקים כל המניעות והעיכובים.

הוא שרוי בתכלית ההתבטלות, ויחד עם זאת בהגבהת רוח ותוקף לקבל את התורה ולקיימה מתוך מסירת נפש.

מליקוטי שיחות חלק א' (מתורגם), עמוד 263

B. Desirable Traits

>> The Rebbe

The Mishnah's intention is not to list the chain of Torah tradition. This is evident from the fact that there were many more generations between Moses and the Men of the Great Assembly than what the Mishnah includes. Maimonides provides a full list in his introductions to his commentary on the Mishnah and Mishneh Torah.

The Mishnah's goal is to teach us about the character traits that are necessary in order to study Torah. The necessary traits are those of Moses, Joshua, the elders, the prophets, and the Men of the Great Assembly. The subject isn't actions that need to be done as a preparation for Torah study, but the character traits a person needs to possess.

Moses—Humility

Humility is a necessary character trait in order to study Torah. This idea was exemplified by Moses, the most humble person, and also expressed by the giving of the Torah on Mt. Sinai. We are instructed to learn from G-d's conduct, and G-d chose to give the Torah specifically on the small Mt. Sinai, because humility is a required quality for Torah.

מטרת המשנה אינה לספר ולמנות את הסדר של קבלת התורה, משום שבין משה רבינו עד אנשי כנסת הגדולה היו הרבה יותר דורות מאשר מה שמוזכר במשנה, (כפי שהרמב"ם כותב בהקדמתו לספרו יד החזקה ופירוש המשניות).

אלא התנא רוצה לומר במשנה, מה הן תכונות הנפש הנדרשות מהאדם בתור הכנה ללימוד התורה. ועל כך הוא אומר שאלו התכונות של משה רבינו, יהושע, הזקנים, הנביאים ואנשי כנסת הגדולה. (אין מדובר כאן על הנהגות שצריך לעשות בתור הכנה ללימוד, אלא לתכונות נפש שצריך בתור הכנה ללימוד התורה).

התכונה של ביטול חשובה משום שדווקא על ידיה אדם נהיה כלי לתורה. על דרך שהיה אצל משה רבינו, שהוא היה "עניו מאד מכל האדם",⁵ ומקשרים זאת גם לכך שנתינת התורה היתה על הר סיני, כפי שהגמרא אומרת "לעולם ילמוד אדם מדעת קונו",⁶ שה' נתן את התורה לא על ההרים הגבוהים אלא על הר סיני שהוא נמוך מכל ההרים, משום שענווה וביטול הם הכלי לתורה.

5. בעלותך יב, ג.
6. סוטה י, א.

The importance of humility is emphasized in the episode when Moses said “the case that is too difficult for you, bring to me,” a statement that didn’t reflect humility. Moses was punished for this and he forgot a few Torah laws.

It should be noted that there is a difference between humility and lowliness. Lowliness denotes the lack of positive qualities. By contrast, a humble person possesses many qualities, but does not ascribe any greatness to himself. Moses was aware of his positive qualities as the recipient of the Torah, and yet he was still humble.

Similarly every Jew needs to be humble as a prerequisite for Torah study. This is reflected in our prayers, when we first say “let my soul be as dust to all,” and then continue, “open my heart to Your Torah.”

Joshua—Complete Devotion

Regarding Joshua the verse states, “he would not depart from the tent.” Joshua had many qualities, but now we are discussing his Torah-related qualities, and his absolute devotion was his greatest. Joshua studied Torah diligently, with complete devotion.

After we have the quality of humility we are told that our studies should be with complete devotion, “never leaving the tent.” We should have no other pursuits, our sole concern should be the tent of Torah study.

את חשיבות עניין הענווה ללימוד התורה של משה רבינו, אנו לומדים גם מכך שכאשר משה אמר “והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי”⁷, הוא נענש על כך ושכח כמה פרשיות⁸.

(וידוע החילוק בין ענוה לשפלות, ששפל הפירוש הוא שהוא נמוך ותחתון, מה שאין כן עניו, יש לו מעלות רבות, ובכל זאת הוא לא מחזיק מעצמו ‘גדול’. כמו משה שידע את מעלות עצמו, שהיה המקבל של התורה, ובכל זאת הוא היה עניו).

ועל דרך זה צריך להיות אצל כל יהודי ענווה וביטול בתור הקדמה ללימוד התורה, וכפי שאנו אומרים: “ונפשי כעפר לכל תהיה”, וזו ההקדמה ל”פתח ליבי בתורתך”.

על יהושע נאמר ש”לא ימיש מתוך האוהל”⁹. ליהושע היו מעלות רבות, אך כאן מדובר על המעלה שלו בנוגע לתורה, וזו הייתה התכונה ש”לא ימיש מתוך האוהל”. הוא התמיד בלימוד התורה, וכל מעייניו היו בה.

זאת אומרת: לאחר שלאדם יש תכונה של ביטול, אומרים לו שהלימוד שלו צריך להיות באופן של “לא ימיש מתוך האוהל”, שלא יהיו לו עיסוקים אחרים. הדבר היחיד בחייו הוא האוהל שבו מלמדים תורה, וזהו כל עניינו.

9. תשא לג'יא

7. דברים א'ז.
8. ספרי עה"פ.

On this note the Midrash states “the Torah was given specifically to the generation that received the manna.” Of course, the Torah was given to the Jewish people of all generations. What the Midrash is teaching us is that when we study Torah we need to do so with the same mindset as the generation that received the manna. That generation had no concerns, they received all of their needs from Heaven. They had no other occupation aside from Torah study.

We are instructed that when we study Torah we should detach ourselves from all of our mundane concerns. Our Torah studies should be our entire being, as it was for the generation of the manna. This was the quality exemplified by Joshua, who never left Moses’s tent.

The Elders—Exertion

The abovementioned qualities of humility and complete focus are prerequisites for Torah study, but they aren’t sufficient. The study itself must be done with toil and exertion. This was exemplified by the *zekenim*, the elders. The Hebrew word *zaken* is an abbreviation of “one who has acquired wisdom.”

The only way to “acquire” Torah so that it becomes like our possession, is through exertion.

בדוגמה לכך שהמדרש אומר, ש”לא ניתנה התורה לדרוש אלא לאוכלי המן”¹⁰. מה הפירוש בכך, והרי התורה ניתנה לכל היהודים בכל הדורות? והביאור הוא, שבשעה שאדם לומד תורה, הוא צריך לשים את עצמו במצב הנפשי של אוכלי המן - שלא היו להם שום דאגות, היה להם אוכל משמים וכו’, ולא הייתה להם שום תעסוקה אחרת. הדבר היחיד שהיה להם הוא ללמוד תורה.

ועל זה אומרים, שבשעה שיהודי לומד תורה, הוא צריך להתנתק מכל דאגות היום, ושלימוד התורה שלו יהיה כל עניינו ומהותו - באופן של תורתו אומנותו, כפי שהיה אצל אוכלי המן. וזוהי התכונה של יהושע - “לא ימיש מתוך האהל”.

התכונות שהזכרנו - ביטול, והתמקדות מוחלטת בלימוד - הם רק ההכנה ללימוד אך אין די בהם. בנוסף לכך, הלימוד עצמו צריך להיות באופן של עמל ויגיעה בתורה, שזהו עניין הזקנים: זקן - זה שקנה חכמה¹¹.

רק על ידי היגיעה בתורה, התורה נעשית “קניינו” של הלומד, משום שהוא התייגע עליה. זה לא רק מתנה או ירושה, שהגיעו ממילא, זה שלו לגמרי.

10. תנחומא בשלח כ.

11. קידושין לבב.

When we exert ourselves over Torah it is not like a gift or an inheritance which comes automatically, it is a possession that we have acquired through our effort.

לימוד התורה באופן מיטבי, יכול להגיע רק על ידי יגיעה. אדם יכול להיות מוכשר, הוא יכול להיוולד למשפחה הנכונה וגם להתקבל למוסד חינוכי נחשב. אך עדיין, רק על ידי היגיעה בתורה, התורה תיחשב "שלו" והוא יבין אותה בצורה הנכונה והמיטבית.

The Prophets—Divine Assistance

In order to understand Torah properly we need special Divine assistance. As the Talmud says, in order for a person to merit that their Torah rulings be accepted they need Divine assistance. This is the underlying concept of prophecy, Divine assistance.

בכדי להבין את הלימוד הנכון, ולכוון לאמיתותה של תורה, צריך עזרה מיוחדת מן השמים. ועל זה דורשת הגמרא על הפסוק "וה' עמו" - שהלכה כמותו¹². איך האדם זוכה שההלכה תהיה כמותו? על ידי שה' עמו - סייעתא דשמיא מיוחדת. וזהו עניינה של הנבואה - סייעתא דשמיא.

The Men of the Great Assembly - Study to Observe

The Talmud says that one can only rule by actual precedent, not by intellectual understanding.

הגמרא אומרת שאין פוסקין הלכה אלא מתוך מעשה¹³.

Source 3 Talmud, Bava Batra 130b

The sages taught: One cannot derive a practical ruling from theoretical study, nor from witnessing someone's practical example, but only after inquiring as to the correct ruling and being explicitly told what to do.

שְׁנֵי חֲכָמִים: אֵין לְמַדִּין הֶלְכָּה לֹא מִפִּי תַלְמוּד , וְלֹא מִפִּי מַעֲשֶׂה , עַד שֶׁיֵּאמְרוּ לוֹ הֶלְכָּה לְמַעֲשֶׂה, יִלְךְ וְיַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה.

¹². סנהדרין צג,ב.
¹³. ב"ב קל, ב.

Shitah Mekubetzet

When a student sits before his teacher and they learn the law together and according to their understanding, the ruling should follow so-and-so, the student may not rely on that, because they may have been mistaken in their understanding and not properly examined all the sources. If, however, the teacher informed him that this is the practical ruling, he may follow it.

פרוש: כשהתלמיד יושב לפני רבו ומעינים בהלכה, ועלה בידם מהסברא שהלכה כרבי פלוני, אין אותו תלמיד רשאי לסמוך על מה שעלה בידם מן הסברא ולעשות בו מעשה, לפי שיש לחוש שמא לא עינו כל צרכן ולא דקדקו כראוי. אבל אם אמר לו רבו הלכה למעשה, ילך ויעשה מעשה. לפי שלא יאמר לו דבר הלכה למעשה אלא לאחר עיון ודקדוק ולאחר שנתברר לו הדבר בהגן.

>> The Rebbe

When the study is relevant to actual practice it is of a completely different quality. Chassidut explains that when a person is studying in order to reach a practical halachic conclusion the effort they exert is much greater, and this helps them reach the correct conclusion. This was the role of the Men of the Great Assembly, to issue practical halachic rulings and enactments.

משום שכשזה ענין שנוגע לפועל, הרי אז לימוד התורה שלו הוא באופן אחר לגמרי. וכפי שמבואר בחסידות¹⁴, שבשעה שמדובר על לימוד בכדי לדעת איך לפסוק הלכה לפועל, היגיעה והלימוד הם בדרגה הגבוהה ביותר, שעל ידי כך מכוונים לאמת. וזה היה ענינם של אנשי כנסת הגדולה, להורות הלכה למעשה ולתקן תקנות מעשיות.

משיחת שבת פרשת נשא, ה'תשל"ו
שיחות קודש, התשל"ו, כרך ג', עמוד 326.
בתרגום המערכת

C. The Alienation of Jesus

Mishnah 6

Yehoshua ben Perachya and Nitai Ha'arbeli received from them. Yehoshua ben Perachya said: "Appoint for yourself a teacher, acquire for yourself a friend and judge everyone favorably."

יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר, עשה לך רב, וקנה לך חבר, והוי דן את כל האדם לכה זכות.

Bartenura

Appoint for yourself a teacher: One teacher who will constantly guide you; not one teacher one day and another the next day.

עשה לך רב, שיקבל לך רב אחד שילמד ממנו תמיד, ולא ילמד היום מאחד ולמחר מן האחר.

Acquire ... a friend: Even if you need to pay him a lot of money to acquire his friendship.

וקנה לך חבר. ואפלו אתה צריך לקנותו בדמים יקרים ולפזר עליו ממון כדי שתקנה אהבתו.

Judge everyone favorably: When a matter could go either way and isn't immediately obvious, for example a person who we do not know his reputation did an action that could be viewed positively or negatively, we ought to judge him favorably. However, one who is known as a sinner may be judged negatively.

והוי דן את כל האדם לכה זכות. כשהדבר בכה מאזנים ואין לו הכרע לכאן ולכאן, כגון אדם שאין אנו יודעים ממשעשיו אם צדיק אם רשע ועשה מעשה שאפשר לדונו לזכות ואפשר לדונו לחובה, מדת חסידות היא לדונו לכה זכות. אבל אדם שהחזק ברשע, מתר לדונו לחובה, שלא אמרו אלא החושד בכשרים לוקה בגופו¹⁵, מכלל שהחושד ברשעים אינו לוקה.

What Caused A Learned Student Leave Judaism?

Source 4 Talmud, Sanhedrin 107b

When King Yannai decreed to kill all the sages, Shimon ben Shatach was hidden by his sister and Rabbi Yehoshua ben Perachya fled to Alexandria.

When the king made peace with the sages, Shimon ben Shatach sent a message to Rabbi Yehoshua saying, "from the holy city of Jerusalem to Alexandria, [my master] resides in you while I am bereft" [indicating it was safe for the sage to return].

He went, and on his way stayed at an inn, where he was treated with great respect.

"What a nice hostess!" he exclaimed.

"But her eyes are ugly," said Yeshu.

"Wicked one, is that what you're occupied with?!" said Rabbi Yehoshua. He took out 400 shofars and excommunicated him.

Every day he returned and asked to be reaccepted, but [Rabbi Yehoshua] ignored him.

One day, while the rabbi was reciting the Shema, the student came and asked to be accepted back. Rabbi Yehoshua intended to accept him and gestured with his hand [that he should stay]. He thought he was rejecting him. He went, set up a brick, and worshiped it.

"Repent!" the rabbi said.

"You have taught me that one who sins and leads others astray can never repent," he responded.

One sage said: Yeshu performed sorcery, and led others astray.

כְּשֶׁעָמַד יַנַּאי הַמֶּלֶךְ עַל
הַחֲכָמִים לְהַרְגָם – שְׁמַעוֹן
בֶּן שְׁטַח הִטְמִינָתוֹ אַחֲתוֹ,
וְר' יְהוֹשֻעַ בֶּן פְּרַחְיָה וַיֵּשׁוּ
בָּרְחוּ לְאַלְכְּסַנְדְּרִיָּא שָׁל
מִצְרַיִם.

כְּשֶׁנֶּעֱשְׂהָ שְׁלוֹם בֵּין הַמֶּלֶךְ
יַנַּאי וְחֲכָמִים, שָׁלַח לוֹ
שְׁמַעוֹן בֶּן שְׁטַח: "מִנִּי
יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, לָךְ
אֶלְכְּסַנְדְּרִיָּא שָׁל מִצְרַיִם
אַחֲתִי. בְּעָלִי שְׂרוּי בְּתוֹכָךְ
וְאִנֹכִי יוֹשֶׁבֶת שׁוֹמְמָה".

עָמַד וּבָא וַנִּנְדָּמַן לוֹ פְּנֵדֶק
אַחָד. עָשׂוּ לוֹ כְּבוֹד גָּדוֹל.

אָמַר: כַּמָּה נָאֶה אֶכְסִינִי זֶה!

אָמַר לוֹ: רַבִּי, עֵינֶיהָ
טְרוּטוֹת.

אָמַר לוֹ: רָשָׁע, בְּכָךְ אֶתָּה
עוֹסֵק? הוֹצִיא אַרְבַּע מֵאוֹת
שׁוֹפְרוֹת וַנִּגְדָּהוּ.

כָּל יוֹם בָּא לְפָנָיו וַאֲמַר לוֹ:
קַבְּלֵנִי. לֹא הִשְׁגִּיחַ בּוֹ.

יוֹם אֶחָד הָיָה קוֹרֵא שְׁמַע
וּבָא לְפָנָיו, וַאֲמַר לְקַבְּלוֹ.
הִרְאָה לוֹ בִּידּוֹ. כְּסָבוֹר יֵשׁוּ
שֶׁהוּא דוֹחֶהוּ. הִלֵּךְ וַיִּקַּף
לְבָנָה וַהֲשִׁתַּחֲוֶה לָּהּ.

אָמַר לוֹ: חֲזֹר בָּךְ.

אָמַר לוֹ: כָּךְ מְקַבְּלֵנִי מִמֶּךָ
– כָּל הַחוּטָא וּמִחֲטִיָּא אֶת
הַרְבֵּים אֵין מְסַפִּיקִין בִּידּוֹ
לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

וַאֲמַר מַר: יֵשׁוּ כְּשֶׁף וְהִסִּית
וְהִדִּיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל.

>> The Rebbe

Finding Merit In Everyone

Yehoshua ben Perachya certainly knew what he himself had said about “one who sins and leads others astray.” Why then did he say to his student, “repent!?”

The answer lies in another teaching that Yehoshua ben Perachya constantly repeated, “judge every person favorably.” Yehoshua himself acted accordingly, and always looked for the positive in others. He must therefore have found some merit in that one as well, even after he sinned and led others astray, and he tried to draw him back.

In this case it was indeed too late, and his student did not come back. But we need to learn from this story the lesson that we can never reject another Jew, regardless of their state. We must care even for a lost sheep, and “judge every person favorably.”

As the Talmud itself clarifies, we should not push away people with both hands like Yehoshua ben Perachya did.

Source 5 Talmud, Sotah 47a

The Sages taught, one should always use the left hand to push away, and the right hand to draw close. This is not like Elisha, who pushed away Gehazi with both hands, and not like Yehoshua ben Perachya, who pushed away Yeshu with both hands.

לכאורה לא מובן: יהושע בן פרחיה בוודאי ידע מה שהוא עצמו אמר על “חוטא ומחטיא את הרבים”, ואם כן, הייתכן שהוא יבוא ויקרא ל’אותו האיש’ “חזור בך”!?

התשובה לכך היא שיהושע בן פרחיה נהג תמיד לומר לכולם “הוי דן את כל האדם לכף זכות”, וכך הוא גם נהג - הוא תמיד חיפש לימוד זכות על כל יהודי, וממילא הוא הצליח למצוא זכות גם על ‘אותו האיש’, אפילו לאחר שהוא חטא והחטיא את הרבים, וניסה לקרב אותו.

באותו מקרה זה אמנם היה מאוחר מדי, ו’אותו האיש’ לא חזר, אך עלינו ללמוד מכך הוראה שאסור לדחות יהודי שני בכל מצב שהוא לא יהיה, וצריך לטפל גם בשה תועה - “הוי דן את כל האדם לכף זכות”.

וכפי שהגמרא מבהירה באותו סיפור עצמו, “ולא כיהושע בן פרחיה שדחפו בשתי ידים”.

תנו רבנן: לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת, לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידיו, ולא כפרכי יהושע בן פרחיה שדחפו לישו בשתי ידיו.

>> The Rebbe

Had Yehoshua ben Perachya not rejected his student when he came and wished to return, all of that one's later actions wouldn't have happened. All of the terrible troubles and suffering that the Jewish people suffered throughout the generations as a result of him would have been spared!

Yehoshua ben Perachya emphasized the importance of judging every person favorably because he saw the result of rejecting someone.

We must learn from this episode not to reject anyone, and to always search for the positive in others, even if they are in a lowly state.

When a person is in the middle of reciting the Shema—as Yehoshua ben Perachya was—meditating on the most profound levels of Divine unity, and someone comes and asks them for help, they may think that they cannot interrupt in order to help the other person.

The story of Yehoshua ben Perachya teaches us that this is incorrect. We should not act like Yehoshua ben Perachya who rejected with both hands, and must immediately concern ourselves with helping them.

כי אילו יצוייר שיהושע בן פרחיה לא היה דוחה את 'אותו האיש' כאשר הוא בא ורצה להתקרב, לא היה מתרחש כל הענין שיצא מ'אותו האיש', והיו נחסכים כל הצרות הנוראות שהיהודים סבלו כתוצאה מזה במשך כל הדורות!

ומאחר שיהושע בן פרחיה ראה את התוצאה מההנהגה של דחיה, לכן הוא הדגיש ואמר "הוי דן את כל האדם לכף זכות"¹⁶.

עלינו ללמוד מזה, שאסור לדחות אף אחד, אלא צריך למצא זכות על כל אחד, גם כזה שעומד בדרגה נמוכה ביותר.

ואפילו כשאוחזים באמצע קריאת שמע, כפי שיהושע בן פרחיה אחז אז בשעתו, שאז אוחזים ביחודא עילאה, והזולת מגיע לבקש עזרה ממנו, יכול הוא לחשוב לעצמו, הוא הרי אוחז ביחודא עילאה, איך יכול הוא אז להתעסק עם הזולת?

מלמד אותנו הסיפור עם יהושע בן פרחיה, שזוהי לא הדרך. "לא כיהושע בן פרחיה שדחפו בשתי ידיים" אלא חייבים להתעסק מיד עם הזולת ולעזור לו.

משיחת שבת פרשת בהעלותך, ה'תשמ"א
שיחות קודש, כרך ג', עמוד 683
בתרגום המערכת

Key Points:

- *Be like Mt. Sinai: A Jew must be humble before G-d, but recognize the value of Judaism and walk proudly with their head held high.*
- *There are five qualities essential for Torah study. We must learn humility from Moses, dedication from Joshua, effort from the Elders, that we need divine assistance from the Prophets, and from the Men of the Great Assembly we learn to make the Torah relevant to our lives.*
- *Judging favorably: Rabbi Yehoshua reached this insight after a difficult experience, which begs the eternal question of “What if ...?” How much tragedy and bloodshed could be averted if we judge others favorably ...*